

Consiliul Superior al
Magistraturii

Judecătoria CHIȘINĂU
(sediul Ciocana)

MD-2044, mun.Chișinău
str.Mihai Sadoveanu, 24/1
tel: 022-33-80-65

Высший Совет Магистратуры

Суд КИШИНЭУ
(офис Чокана)

MD-2044, мун.Кишинэу,
ул. Михай Садовяну 24/1
тел: 022-33-80-65

CO
les

JUDECĂTORIA
SEDIUL
22.05.2017
Doșar. Nr. 1-35/2017

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

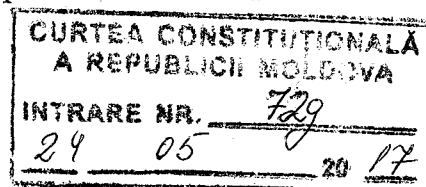
Mun.Chișinău
Str. Alexandru Lăpușeanu 28

Prin prezenta, în baza încheierii nr. 1-35/2017 din 18 mai 2017, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Vă expediază cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.307 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și lit.c) Cod penal și cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.221 alin.(5) Cod de procedură penală, înaintate de apărătorul inculpatului, avocat Ion Malanciuc, în cauza penală de învinuire a lui Vornicescu Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(2) lit. c) Cod penal.

- Anexă:**
1. copia cererii cu privire la admiterea acțiunii civile în cadrul procesului penal – 4 file
 2. copia rechizitoriului – 16 file
 3. copia încheierii din 27 aprilie 2017 cu privire la schimbarea membrilor completului stabilit pentru judecarea cauzei penale – 1 filă
 4. copia cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.221 alin.(4) Cod de procedură penală și înscrisurile anexate – 13 file
 5. copia cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.307 alin.(1) și alin. (2) lit.a) și lit.c) Cod penal și înscrisurile anexate – 32 file
 6. copia proceselor-verbale al ședinței de judecată din 16 mai 2017 – 2 file
 7. copia încheierii nr.1-35/2017 din 18 mai 2017
- Total – 75 file

Președintele ședinței, judecător

Spoială Alexandru

ÎNCHEIERE

18 mai 2017

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
instanța de judecată în componența,
președintele ședinței – Spoială Alexandru,
judecători – Panfil Cristina, Paniș Alexei,
grefier – Smolnițchi Alexandra
cu participarea:
procurorului în procuratura anticorupție – Mariana Botezatu,
avocatului – Malanciuc Ion,
inculpatului – Vornicescu Igor,

examinînd în ședință preliminară cauza penală privind învinuirea lui **Vornicescu Igor** în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de **art.307 alin.(2) lit.c)** Cod Penal al RM,

c o n s t a t ă :

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, se află cauza penală privind învinuirea lui **Vornicescu Igor** în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de **art.307 alin.(2) lit.c)** din Codul Penal al RM.

Vornicescu Igor se învinuiește că el, exercitînd în temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1430 din 26.04.2000 funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, fiind la momentul comiterii infracțiunii persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(1) din legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, avînd în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptînd benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decît cele de serviciu, contrar prevederilor art.2 alin.(3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16.07.2010, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar principiilor legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, contrar dispoziției art. 15 alin. (1), (2) al Legii cu privire la statutul

51

judecătorului nr. 544 din 20.07.1995, din care rezidă că judecătorul este obligat să fie imparțial; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, generând o imagine negativă a sistemului judecătoresc al Republicii Moldova pe plan internațional și pierderea încrederii în instanțele de judecată la nivel național, în următoarele circumstanțe: La 14.02.2011, la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cu o cerere care a fost înregistrată cu nr. 6186, s-a adresat compania **Ronida Invest LLP cu adresa juridică** Cornowoll buildings, 45-51 Newhall Str., Office 330, Birmingham, West Midlands, B3 3QR, Great Britain, fără a fi indicat numele pretinsului reprezentant, privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la debitorii ООО „СервисГрупп”, or. Moscova, Federația Rusă, ООО „ЛатепМо” or. Moscova, Federația Rusă, Vizalot Limited, Bahamas și persoana fizică Kolenkovski Veaceslav, IDNP 2003002045318, dom. în mun. Chișinău, bd. Moscova, 11, ap.353. În argumentarea cererii, pretinsul reprezentant al creditorului **Ronida Invest LLP**, Dmytro Sarnatskyi, a anexat acte în copii neautentificate în mod corespunzător (în limba engleză și în limba rusă), fără a fi supralegalizate de statele de origine, adică Federația Rusă, Marea Britanie și de Republica Bahamas, precum și fără a fi supralegalizate de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în Republica Moldova și ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, și fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit. Subsidiar, pretinsul creditor, a anexat și copia pretinsei cambiei, care nu este autenticată corespunzător, inclusiv notarial, precum și copiile neautentificate a pretinselor pretenții datate din 10.12.2010 adresate preținșilor debitori ООО „СервисГрупп”, ООО „ЛатепМо”, Vizalot Limited, și cet. Kolenkovski Veaceslav, fără dovadă de recepție a pretenției de către preținșii debitori, fără a fi prezentate actele aferente Vizalot Limited precum și fără a fi anexat vreun act care ar atesta împuternicirile lui Dmytro Sarnatskyi, născut la 03.06.1978 de a reprezenta creditorul **Ronida Invest LLP** pentru a depune cerere de eliberare a ordonanței judecătorești. Cererea în cauză, conform modului stabilit, a fost înregistrată în PIGD (programul integrat de gestionare a dosarelor), cauzei civile fiindu-i atribuit numărul manual 2p/o-126/2011, (număr generat de program 41 -2p/o-896-14022011) care a fost repartizată aleatoriu, la 15.02.2011 prin intermediul PIGD, spre examinare judecătorului Vornicescu Igor. În continuare, la 15.02.2011, judecătorul Vornicescu Igor, aflându-se în mun. Chișinău, fără a supune unei verificări reale alegațiile expuse de către reprezentantul pretinsului creditor în cererea sa și a actelor anexate la aceasta, contrar prevederilor art. 137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin.(1), 344 alin.(1), 347 alin.(3) și (4), 466

alin. (1), (2), (3) și (5) al Codului procedură civilă și art.39, 40 al Legii cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a pronunțat și semnat cu bună-știință un act de dispoziție judecătorească - ordonanța judecătorească nr.2p/o-126/2011 din 15.02.2011 în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii și să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești, prin care a admis cererea **Ronida Invest LLP** de încasare solidară a sumei de 200 000 000 dolari SUA de la preținșii debitori (bani care potrivit cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru data de 15.02.2011 constituiau 2 394 900 000 lei MDL). În continuare, judecătorul Vornicescu Igor, conștientizând asupra faptului de pronunțare ilegală a ordonanței judecătorești, întru a nu deconspira acțiunile sale de coparticipare la spălarea banilor și de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiție dincolo de limitele legii, premize ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziție judecătorească ce l-a pronunțat, contrar pct.10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.2008, a acceptat și anexat la dosar, înscrisuri pretins a fi prezentate, la fel, din 15.02.2011, din partea reprezentanților debitorilor OOO „СервисГруп”, OOO „ИлТерМо”, cet. Kolenkovski Veaceslav și Vizalot Limited (ultima a prezentat și copii neautentificate corespunzător aferent întreprinderii) care nu au fost înregistrate în instanța de judecată în modul prevăzut de instrucțiune. Respectiva ordonanță judecătorească din 15.02.2011 a fost prezentată de persoanele neidentificate la moment, care urmăreau scopul de a spăla bani, executorului judecătorească Olga Buzadji, care prin încheierea datată din aceeași zi, adică, 15.02.2011 în procedura de executare nr.8-33/2011 a transmis instituțiilor financiare din Republica Moldova, printre care și BC „Moldindconbank” SA să aplice sechestru pe mijloacele financiare a debitorilor conform ordonanței judecătorești specificate, încheierea fiind recepționată la 16.02.2011 de BC „Moldindconbank” SA. Ulterior, la 02.03.2011 a fost strămutat documentul executoriu nr.2p/o-126/2011 din 15.02.2011 pentru executare ulterioară către executorul judecătorească Mocan Svetlana. Drept rezultat, în baza ordonanței judecătorești menționate și a încheierii executorului judecătorească Olga Buzadji din 15.02.2011, SA „Moldindconbank” în perioada 02.03.2011 – 11.08.2011 a încasat și transferat de la preținșii debitori, cu excepția cet. Kolenkovski Veaceslav, suma de 200 000 000 dolari SUA (care conform cursului mediu al BNM constituie 2 330 600 000 lei) către pretinsul creditor - **Ronida Invest LLP**, sumă care urmează a fi calificată prin prisma prevederilor art.126 din Codul penal, ca fiind proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Vornicescu Igor au fost calificate de procuror în baza art. **art.307 alin.(2) lit.c)** Cod Penal al RM, adică – pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldată cu urmări grave.

În ședința de judecată preliminară, avocatul Malanciuc Ion, care apără interesele inculpatului Vornicescu Igor, a depus cerere privind sesizarea Curții Constituționale și ridicarea excepției de neconstituționalitate, pentru a verifica constituționalitatea art.307

alin.(1) și alin.(2) lit.a) și lit.c) Cod Penal, sub aspectul corespunderii cu art.22 din Constituție și art.7 §1 din C.E.D.O., combinate cu art.114, art.116 alin.(1) și (6), art.119, art.120 din Constituția RM și care încalcă drepturile ex-judecătorului **Vornicescu Igor** garantat de art.22 din Constituție și art.7 §1 din C.E.D.O., precum și dreptul acestuia la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, garantat de art.114, art.116 alin.(1) și (6), art.119, art.120 din Constituție și art.6 §1 C.E.D.O.

În motivarea cererii a indicat că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) din Codul penal este neconstituțional, or în partea în care dispozițiile articolului dat admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești penale contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii contravine art. 22 din Constituție și art. 7§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și încalcă dreptul judecătorului **Vornicescu Igor** garantat de aceste norme constituționale și convenționale. Art. 14 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că la judecarea pricinilor civile în prima instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță. Conform art. 344 și art. 351 din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este un act judecătorec de dispoziție dat unipersonal de judecător în cazul pretențiilor specificate la art. 345 din Codul de procedură civilă cu statut juridic special ce o deosebește distinct de hotărârea judecătorească prin care se soluționează fondul pricinii.

Dispozițiile art. 307 din Codul penal, prevăd ca infracțiune: (1) Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii... (2) Aceiași acțiune: a) legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave; c) soldată cu urmări grave ...

Prin urmare, dispozițiile art. 307 din Codul penal prevăd în mod exhaustiv și concret actele judecătorești pronunțate ilegal cu bună-știință de către judecător ca infracțiune. Odată ce pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 din Codul penal, răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună știință a ei de către judecător conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului se exclude.

A mai indicat că, judecătorul **Vornicescu Igor** se învinuiește în principiu de pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal. Însă art. 307 din Codul penal nu prevede clar și concret faptul care din actele judecătorești contrare legii enumerate în mod exhaustiv în dispozițiile lui constituie obiectul material al acestei infracțiuni: numai cele recunoscute ca contrare legii și anulate din aceste motive de către o instanță judecătorească competentă în ordinea stabilită de lege sau și cele irevocabile, recunoscute de procuror și organul de urmărire penală la discreția lor ca contrare legii. În lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) din Codul penal, dispozițiile lui de iure și de facto admit răspunderea penală a judecătorului atît pentru pronunțarea de

către el cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri recunoscute ca contrare legii și anulate din acest motiv de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege cât și pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor. Din aceste considerente, consideră că dispozițiile art. 307 din Codul penal contravin art. 114, 116 alin. (1) și (6), 119, 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Susține că învinuirea înaintată în baza art.307 alin.(2) din Codul Penal constituie o interpretare extensivă și aplicarea prin analogie a dispozițiilor defavorabile lui **Vornicescu Igor**.

În altă ordine de idei, a menționat că ordonanța judecătorească vizată a fost emisă în baza capitolului XXXV din Codul de procedură civilă, n-a fost casată de vreo instanță ierarhic superioară ca ilegală sau neîntemeiată, a fost executată, fiind în vigoare pînă în prezent.

Totodată, a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea art.221 alin.(4) din Codul de procedură penală, în partea în care prevede că „procurorul poate intenta și susține acțiune civilă intentată...pentru anularea actelor, care au cauzat prejudiciu...”, care contravine cerințelor prevăzute de art.119 și art.124 alin.(3) din Constituție.

La acest capitol a indicat că art.221 alin.(4) din Codul de procedură penală nu corespunde criteriilor de calitate a legii deduse de Curtea Constituțională din interpretarea constituției și de CtEDO din interpretarea Convenției. Conform art.124 alin.(3) din Constituție, competența procuraturii este stabilită prin Lege, însă la art.221 alin.(4) din Codul de procedură penală nu este indicat clar și previzibil actele pentru anularea cărora procurorul este în drept să intenteze și să susțină acțiunea civilă în procesul penal, ori termenul de „act” are o sferă largă de întrebuintare și se aplică în mai multe înțelesuri.

Suplimentar, avocatul Malanciuc Ion a solicitat, în baza art.7 alin.(3) din Codul de procedură penală, suspendarea cauzei penale pînă la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării în cauză.

În ședința de judecată inculpatul **Vornicescu Igor** a susținut poziția avocatului său.

Procurorul în ședința de judecată s-a expus în favoare ridicării excepției de neconstituționalitate, însă a solicitat respingerea cererii de suspendare a examinării cauzei.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale, analizînd solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului

72

constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, la pct. 82, a relevat următoarele: „Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate”.

Din conținutul solicitărilor de ridicare a excepției de neconstituționalitate, completul reține că acesta invocă neconstituționalitatea art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova, în sensul corespunderii cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova și art. 7§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și neconstituționalitatea art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în sensul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Verificînd aspectul întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, completul menționează că art. 307 din Codul penal a constituit obiect al controlului constituționalității, existînd în acest sens o hotărîre a Curții Constituționale. Completul de judecată atestă că, hotărîrea Curții Constituționale nu se referă la temeiurile și motivele invocate de către apărare în cererea expusă, existînd o diferență esențială a sesizării Curții Supreme de Justiție, și cea expusă în prezenta cauză de către apărare. Or, în prezenta cauză penală actul judecătoresc nu este anulat, așa cum au fost circumstanțele sesizării precedente privind excepția de neconstituționalitate a art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova.

Din analiza Hotărîrii integrale a Curții Constituționale nr. 12 din 28 martie 2017, făcută publică la data 28 aprilie 2017, completul reține că deși la caz, există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale, aceasta are la bază alte temeiuri și motive de solicitare a excepției de neconstituționalitate.

Cu referire la art.221 alin.(4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată reține că normele vizate nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar la moment nu este o hotărîre a Curții Constituționale în acest sens.

Din aceste considerente completul ajunge la concluzia că în prezent suntem în prezența unor temeiuri și motive noi și avînd în vedere că prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, în speță se impune necesitatea admiterii cererilor de sesizare a Curții Constituționale.

73

În conformitate cu prevederile art. 342 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, raportate la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, completul de judecată -

d i s p u n e :

Se admite cererea avocatului Malanciuc Ion, care apără interesele inculpatului Vornicescu Igor privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 307 alin.(1) și (2) lit.a) și c) din Codul penal și art.221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, ca fiind întemeiată.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art. 22, 114, 116 alin. (1) și (6), 119, 120 din Constituție și cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă procesul penal în cauza penală de învinuire a lui **Vornicescu Igor** în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 307 alin. (2) lit. c)** din Codul penal al Republicii Moldova pînă la adoptarea soluției de către Curtea Constituțională.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizările apărătorului Malanciuc Ion și inculpatului **Vornicescu Igor**, copia rechizitoriului și copia procesului verbal al ședinței de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

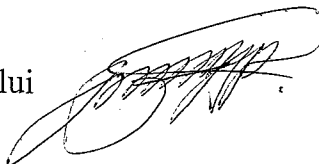
Judecători –

Spoială Alexandru

Panfil Cristina

Paniș Alexei

Copia corespunde originalului

Judecător Paniș Alexei

Judecătoria Chișinău sediul Ciocana
mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 24/1

de la Ion Malanciuc

avocat, apărător al judecătorului Igor Vornicescu
învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de
art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal

C E R E R E

de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea
excepției de neconstituționalitate a art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și
c) Cod penal, sub aspectele menționate în prezenta cerere,
aplicat în cauza penală privind învinuirea ex-judecătorului Igor
Vornicescu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.
(2) lit. c) Cod penal.

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI ȘI NECESITATEA RIDICĂRII EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE.

1. În procedura judecătorei Chișinău sediul Ciocana spre
judecare în prima instanță se află cauza penală privind învinuirea ex-
judecătorului Igor Vornicescu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307
alin. (2) lit. c) Cod penal.

2. Conform ordonanței de punere sub învinuire din 16.01.2017
și rechizitoriului, procurorul în Procuratura Anticorupție Mariana
Botezatu i-l învinuiește pe judecătorul Ig. Vornicescu în săvârșirea
faptei care constă în aceea că, el acționând în înțelegere prealabilă și în
participație complexă cu persoane neidentificate, care urmau scopul de a
transfera bani ce constituiau venituri ilicite, cu scopul de a contribui la
realizarea intențiilor infracționale a persoanelor nestabilite la spălarea de
bani, a pronunțat cu bună știință ordonanța judecătorească irevocabilă din
15.02.2011 contrară Codului de procedură civilă și a Legii cambiei nr. 1527 din
22.06.1993. Prin pronunțarea acestei ordonanțe judecătorești contrare legii,
judecătorului Ig. Vornicescu a înlăturat obstacole la realizarea infracțiunii de
spălare de bani din Federația Rusă în alte state nestabilite, ceea ce s-a soldat
cu transferul de bani în sumă de 200 000 000 dolari SUA echivalentul a
2 394 900 000 lei MDL prin sistemul bancar al R. Moldova și prin
intermediul instituției financiare BC "Moldindconbank" SA, realizând o etapă
componentă a procesului complex infracțional de spălare de bani, care
implică mai mulți actori neidentificați din diferite state neidentificate.

Aceste acțiuni ale judecătorului Ig. Vornicescu au fost calificate juridic de
către procurorul Mariana Botezatu în ordonanța de punere sub învinuire și
rechizitoriu ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a

36
unei hotărîri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, în fapt judecătorul Ig. Vornicescu se învinuiește în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 contrare legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună știință de către judecător a unei hotărîri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Posibilitatea procurorului de a învinui un judecător în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal prin interpretarea extensivă a laturii obiective a infracțiunii și doar expremînd dezacordul cu privire la actul judecătoresc, emis de judecător în baza legii procesuale, pune la îndoială serioasă constituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, independența justiției, securitatea raporturilor juridice și securitatea personală a judecătorilor în îndeplinirea justiției.

II. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

3. Considerăm că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, este neconstituțional sub următoarele aspecte.

3.1. Articolul 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui ar admite tragerea la răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună știință de către judecător a unei hotărîri contrare legii contravine art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O. și încalcă dreptul judecătorului Igor Vornicescu garantat de aceste norme constituționale și convenționale.

Astfel, conform art. 22 din Constituție nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituie un act delictuos.

Prevederile art. 54 alin. (3) din Constituție nu admit nici o restrîngere a drepturilor proclamate în art. 22 din Constituție.

Curtea Constituțională în hotărîrea nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității art. II al Legii nr. 56 din 04.04.2014 pentru completarea art. 60 din CP (prescripția tragerii la răspundere penală) a reținut că, "... în materie penală, preeminența dreptului generează următoarele principii și anume: principiul legalității infracțiunilor și pedepselor; principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie; ..." (vezi § 45 a hotărîrii)

Aceste principii în materie penală sunt garantate și de art. 7 din Ct.E.D.O.

Sub acest aspect, Ct.E.D.O. prin hotărîrea din 22.11.1995 în cauza S.W. versus Regatul Unit a statuat că " ... art. 7 nu se limitează la

34

interzicerea aplicării retroactive a legii penale în detrimentul acuzatului. Acest articol consacră de asemenea într-un mod general și principiul dreptului penal *nullum crimen, nulla poena sine lege*, precum și principiul, conform căruia o lege penală nu poate fi interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, în special prin analogie...” (vezi § 35 a hotărîrii)

Tot în această hotărîre Ct.E.D.O. a menționat că „art. 7 urmează a fi interpretat și aplicat așa, cum rezultă din obiectul și scopul lui, și în așa mod, încît să se asigure o protecție efectivă împotriva urmărilor și condamnărilor penale arbitrare ...” (vezi § 34 a hotărîrii) Or, conform art. 15 din Ct.E.D.O. nu se îngăduie nici o derogare de la dispozițiile art. 7 din Convenție, chiar și în caz de război sau alt pericol public ce amenință viața națiunii (vezi în acest sens § 34 a hotărîrii).

Conform art. 14 CPC cu titlul „Actele judecătorești de dispoziție”

(1) La judecarea pricinilor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărîre, încheiere și ordonanță.

(2) În formă de hotărîre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul pricinii.

(3) În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul pricinii.

(4) Ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a pricinilor specificate la art. 345.

(5) Dispoziția judecătorească prin care se soluționează fondul apelului și recursului se emite în formă de decizie.

În afară de aceasta, conform art. 344 și art. 351 CPC, ordonanța judecătorească este un act judecătoresc de dispoziție dat unipersonal de judecător în cazul pretențiilor specificate la art. 345 CPC cu statut juridic special ce o deosebește distinct de hotărîrea judecătorească prin care se soluționează fondul pricinii (vezi de exemplu art. 238-259 CPC ce reglementează hotărîrea în procedura contencioasă).

Dispozițiile art. 307 Cod penal, prevăd ca infracțiune:

(1) Pronunțarea cu bună știință de către judecător a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii ...

(2) Aceeași acțiune:

a) legată de învinuirea de săvîrșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave;

c) soldată cu urmări grave ...

Astfel dispozițiile art. 307 Cod penal, prevăd în mod exhaustiv și exact actele judecătorești de dispoziție pronunțate cu bună știință contrar legii de către judecător pentru a exista infracțiunea și temeiul răspunderii penale.

Odată ce pronunțarea cu bună știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 CP, este neconstituțională și răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești

contrare legii, conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Ct.E.D.O.

În prezenta cauza penală judecătorul Igor Vornicescu în fapt se învinuiește de pronunțarea cu bună știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 contrare legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

După terminarea urmăririi penale la 16.01.2017, judecătorul Igor Vornicescu și apărătorul său s-au adresat procurorului Mariana Botezatu cu solicitarea de a înceta și clasa cauza penală în privința judecătorului Igor Vornicescu din motivul că fapta de care este acuzat judecătorul Igor Vornicescu, precum că ar fi pronunțat cu bună știință o ordonanță contrară legii, nu este prevăzută de art. 307 CP RM. În lista de acte judecătorești care ar angaja răspunderea penală conform art. 307 CP RM nu este inclus și ordonanța judecătorească. De aceea învinuirea înaintată judecătorului Igor Vornicescu în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal contravine art. 22 din Constituție și art. 7 din Ct.E.D.O.

Procurorul Mariana Botezatu prin ordonanța din 17 ianuarie 2017 a respins plîngerile apărătorilor cu privire la încetarea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În cele expuse mai sus s-a menționat că dispozițiile art. 307 Cod penal prevăd în mod exhaustiv și concret actele judecătorești care ar trebuie pronunțate cu bună-știință de judecător, pentru ca acțiunile sale să fie calificate ca infracțiune.

Odată ce ordonanțele judecătorești nu se includ în categoria de acte prevăzute la art. 307 Cod penal, tragerea la răspundere penală pentru fapta de pronunțarea ordonanței, indiferent fondată sau nefondată, este contrară art. 22 din Constituție și art. 7 din Ct.E.D.O., iar interpretarea de către procuror a ordonanței judecătorești ca și hotărâre este extensivă și constituie aplicare prin analogie a noțiunii de hotărâre prevăzută de art. 307 Cod penal.

De aceea, învinuirea înaintată judecătorului Igor Vornicescu privind pronunțarea cu bună știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 ca fiind contrară legii și calificarea juridică a acestor acțiuni în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca infracțiune de pronunțare cu bună știință a unei hotărâri contrare legii, constituie interpretare extensivă defavorabilă judecătorului Igor Vornicescu și aplicare prin analogie a dispozițiilor art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, fapt ce contravine art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O.

Sub aspectul neconstituționalității art. 307 Cod penal aplicat în cauză, menționăm și faptul că membrul Consiliului Superior al Magistraturii dl. Dumitru Visternicean, la adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a hotărârii nr. 623/26 din 29.09.2016 și-a expus în scris dezacordul privind pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c)

Cod penal în privința a 16 judecători și ex-judecători (vezi opinia separată anexată).

În baza acestor elemente în fapt și de drept considerăm că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui admit tragerea la răspundere penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii, prin analogie cu infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, contravine art. 22 din Constituție și art. 7 din Ct.E.D.O.

De aceea considerăm că acuzația înaintată judecătorului Igor Vornicescu privind pronunțarea de către el cu bună știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 ca fiind contrară legii, calificată de către procuror în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca infracțiune de pronunțare cu bună știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, procurorul Mariana Botezatu i-a încălcat dreptul judecătorului Igor Vornicescu garantat de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O. de a nu fi condamnat pentru o faptă, care în momentul săvârșirii ei, nu constituie o infracțiune prevăzută de lege și aplicarea prin analogie a legii penale.

3.2. Articolul 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui prevăd răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă declarată ca fiind contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală în mod arbitrar, contravin art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O., combinat cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Acest fapt în cauza penală a judecătorului Igor Vornicescu învinuit în săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, încalcă dreptul lui la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției garantat prin principiile instituite de art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

Ct.E.D.O. în hotărârea din 22.11.1995 în cauza S.W. versus Regatul Unit a statuat că din principiile de drept penal, garantate de art. 7 din Convenția E.D.O. rezultă că orice infracțiune trebuie să fie clar prevăzută de lege, totodată este necesar ca oricine să poată înțelege din textul articolului respectiv în caz de necesitate care acțiune sau omisiune a lui atrage după sine răspunderea penală. (vezi § 35 a hotărârii)

Curtea Constituțională, la fel, reeșind din aceste cerințe de "calitate a legii" în hotărârea nr. 3 din 23.02.2016 a subliniat că "...dispozițiile aplicabile cărora autoritățile le dau interpretări contradictorii,

care se exclud reciproc, nu îndeplinesc cerința de "calitate a legii" impusă de Constituție și de Convenția Europeană" (vezi § 116 a hotărîrii)

Dispozițiile art. 307 Cod penal nu corespund cerințelor de "calitate a legii" garantate de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O.

Astfel, dispozițiile art. 307 Cod penal prevăd ca infracțiune atît în aliniatul (1) cît și în aliniatul (2) a lui pronunțarea cu bună știință de către judecîtor a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

Însă în art. 307 Cod penal nu este prevăzut clar și concret faptul dacă actele judecătorești neverificate și neanulate în modul prevăzut de legea procesual civilă sau penală, dar declarate doar de către procuror sau organul de urmărire penală ca fiind contrare legii, pot constitui obiectul material al acestei infracțiuni.

În lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, ținând cont de interpretarea dată de procuror, dispozițiile art. 307 CP RM, *de jure și de facto* admit răspunderea penală a judecătorului atît pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri recunoscute ca fiind contrare legii și casate din acest motiv de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege cît și pentru pronunțarea de către el a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută arbitrar ca fiind contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală.

Din aceste motive, în lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 Cod penal, considerăm că dispozițiile lui în partea în care admit tragerea la răspundere penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscute ca fiind contrară legii de către procuror sau organul de urmărire în mod arbitrar lor contravin art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Astfel, conform Constituției:

- justiția se înfăptuiește în numele legii de instanțele judecătorești (art. 114 din Constituție);

- judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și imamovibil, potrivit legii (art. 116 alin. (1) din Constituție);

- sacționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea (art. 116 alin (6) din Constituție);

- hotărîrile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție);

- împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organelle de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii (art. 119 din Constituție);

- procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea drept, precum și drepturile și libertatea cetățenilor, conduce și exercită

urmarea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii (art.124 alin (1) din Constituție).

Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretarea lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că:

„ Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului, instituie principiul independenței judecătorului, fără de care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției... prin declararea inviolabilității judecătorului...

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenat urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția „cazurilor de re-credință”.”(vezi în §§50 și 59 a hotărârii)

Referitor la „cazurile de rea credință” a judecătorului la adoptarea hotărârilor judecătorești, **Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14.02.2010** a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

De asemea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, cu excepția unei instanțe judecătorești competente conform legii în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din intenție gravă a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorului, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului (2), din nou a menționat „că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.”(vezi §41 a hotărârii)

De asemenea și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din Convenția E.D.O. a statuat că „Principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților. „(vezi §32 a hotărârii din 10.06.1996 în cauza Pullar versus Regatul Unit, precum și §§44-45 a hotărârii Curții E.D.O. din 06.12.2005 în cauza Popov versus Moldova)

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

Astfel, conform art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatori pentru toate autoritățile publice, printe care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală:

- procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoste ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin. (1) CPP);

- condițiile speciale de urmărire penală și judecare față de anumite categorii de persoane, care beneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate se asigură în baza prevederilor Constituției, tratatelor internaționale, prezentul cod și altor legi (art. 9 alin. (2) CPP);

- sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective în condițiile CPP (art. 25 alin. (6) CPP);

- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există hotărârea judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7)CPP).

43

Astfel conform acestor prevederi ale Constituției, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Ct.E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile au caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor. Excepție de la aceste principii fundamentale ce asigură independența judecătorilor la îndeplinirea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități și inechități.

De aceea judecătorul poate fi tras la răspundere penală și sancționat în baza art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, doar în cazul anulării hotărârii, sentinței, decizii sau încheierii pronunțate de el, de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, din motivul că este contrară legii.

Doctrina penală a Republicii Moldova, interpretând științific dispozițiile art. 307 Cod penal, consideră că pentru a aplica dispozițiile lui "este obligatoriu să existe o confirmare juridică a faptului, că hotărârea, sentința, decizia sau încheierea este contrară legii. O astfel de confirmare o reprezintă casarea totală sau parțială a actului procedural corespunzător de către instanța ierarhic superioară" (vezi S.Brînză și V.Stati. Tratat de drept penal. Partea specială, vol II, Chișinău, 2005, pag. 780; A. Barbăneagră, V. Berliba s.a. Codul penal comentat și adnotat, ed. Cartier juridic, Chișinău, 2005, pag. 492)

De asemenea, sub acest aspect al problemei puse în discuție, menționăm și faptul că asemenea art. 307 din Cod penal al R.Moldova și art. 305 din Cod penal al Federației Ruse prevede ca infracțiune pronunțarea cu bună-știință a unei sentințe, hotărâri sau altui act judecătoresc contrar legii.

Curtea Constituțională a Federației Ruse prin hotărârea nr. 23-п din 18.10.2011 a recunoscut ca neconstituțional art. 305 Cod penal al FR în partea în care dispozițiile lui admit pornirea urmăririi penale în privința judecătorului în baza art. 305 Cod penal al FR în cazul în care actul judecătoresc respectiv, pronunțat de către judecător a intrat în vigoare și nu este anulat în ordinea prevăzută de procedura penală. (vezi hotărârea - copia căreia se anexează)

În legătură cu aceste constatări ale noastre menționăm și practica Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la răspunderea juridică a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unui act judecătoresc considerat contrar legii.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârile nr. 280/19 din 22.06.2010 și nr. 463/20 din 05.07.2016 a format o practică constantă conform căreia judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege.

În baza acestor elemente de fapt și de drept susținem că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui

admit tragerea la răspundere penală a judecătorului pentru pronunțarea cu bună știință de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca fiind contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală în mod arbitrar **contravine art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. combinat cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.**

Afirmații cu privire la neconstituționalitatea art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal se confirm și prin practica de aplicare a art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal în cauza penală a judecătorului Igor Vornicescu.

După cum am menționat mai sus judecătorul Igor Vornicescu se învinuiește în principiu de pronunțarea cu bună știință a unei ordonanțe judecătorești irevocabile contrare legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință contrare legii de către judecător a unei hotărâri, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Această ordonanță judecătorească a fost emisă în baza capitolul XXXV, procedura în ordonanță, n-a fost casată de vre-o instanță ierarhic superioară ca ilegală sau neîntemeiată, a fost executată, fiind în vigoare pînă în prezent.

Pentru a-l învinui pe judecătorul Igor Vornicescu în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, procurorul Mariana Botezatu, contrar prevederilor art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, menționate mai sus, depășind atribuțiile sale ca procuror prevăzute de art. 124 din Constituție (navînd competență jurisdicțională de a verifica legalitatea și temeinicia actelor judecătorești de dispoziție) în mod arbitrar, personal a declarat ordonanța judecătorească irevocabilă din 15.02.2011 contrară Codului de procedură civilă și Legii cambiei nr. 1527 din 22.06.1993.

Aceste afirmații ale noastre se confirmă direct chiar și prin ordonanța de punere sub învinuire a judecătorului Igor Vornicescu în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, din 16.01.2017 și prin rechizitoriu în care procurorul Mariana Botezatu, analizînd și aprecind materialele cauzei civile respective, în baza lor, a recunoscut arbitrar ordonanța judecătorească irevocabilă ca hotărîre contrară legii.

Conform art. 116 alin. (1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărîrea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

De aceea, caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanței judecătorești din 15.02.2011 pronunțată de către judecătorul Igor Vornicescu, garantat de

45
art. 120 din Constituție, constituie obiectiv condiția și prezumția de legalitate a acesteia, indiferent de faptul dacă în opinia procurorului Mariana Botezatu sau a altui reprezentant ai autorității de stat aceste ordonanțe judecătorești ar fi contrare legii sau folosite la spălarea de bani de către persoane neidentificate din state neidentificate.

Cele expuse confirmă cu certitudine faptul că la punerea sub învinuire prin ordonanță din 16.01.2017 și la învinuirea prin rechizitoriu a judecătorului Igor Vornicescu în săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, procurorul Mariana Botezatu i-a încălcat dreptul judecătorului Igor Vornicescu la inviolabilitatea personală în procesul înfăptuirii justiției, garantată prin principiile privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, independența și imparțialitatea judecătorului la înfăptuirea justiției, posibilitatea contestării hotărîrilor judecătorești numai pe căile de atac a lor prevăzute de lege și caracterul obligator al hotărîrilor judecătorești irevocabile prevazute de art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Astfel, atît analiza juridică a dispozițiilor art. 307 CP în raport cu normele Constituției, cît și practica de aplicare a lor confirm cu certitudine neconstituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal sub aspectul analizat în acest compartiment al prezentei cereri.

III. HOTĂRÎREA SOLICITATĂ .

4. Curtea Constituțională prin hotărîrea nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (4) lit a) și g) din Constituție a hotărît că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul sau instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Potrivit § 82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

1. *obiectul excepției intră în categoria actelor, cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;*

2. *excepția este ridicată de către una dintre părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată, din oficiu;*

3. *prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;*

4. *nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect prevederile contestate.*

76

Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la § 82.

Curtea Constituțională în pct. 3 a hotărîrii nr. 7 din 13.02.2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală, ”de asemenea a statuat că „avînd în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practică aplicării lor de către organele de drept (vezi hotărârea publicată în M.O. nr. 19-20/6 din 22.02.2001).

Pînă în prezent nu este o hotărîre a Curții Constituționale, avînd ca obiect examinarea dispozițiilor art. 307 Cod penal și a practicii de aplicare a lor sub aspectele expuse în prezenta cerere.

Curtea Constituțională a examinat excepția de neconstituționalitate a art. 307 ridicată din oficiu de către Completul din 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 15.12.2016 în cadrul dosarului nr. 3-10/2016 (D. Manole versus Consiliul Superior al Magistraturii) pe motivul că art. 307 Cod penal este contrar articolelor 6, 22 și 116 alin. (1) din Constituție, aceasta fiind examinată sub alte aspecte decît cele invocate în prezenta cerere.

Judecătorul Igor Vornicescu se învinuiește de săvîrșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, constituționalitatea căruia se contestă prin prezenta cerere.

Codul penal este legea penală a R.M. și art. 307 din el întră în categoria actelor cuprinse în art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

Astfel condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale în cauză sunt întrunite.

Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția R.M., -

SOLICITĂM:

1. Admiterea prezentei cereri.
2. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal sub aspectele expuse în pct. 3, 3.1. și 3.2. a prezentei cereri, care contravin art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O. combinate cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și încalcă drepturile ex-judecătorului Igor Vornicescu garantat de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Ct.E.D.O., precum și dreptul lui la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției garantat prin principiile instituite de art. 114,

art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

3. În baza art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală de suspendat examinarea cauzei penale în privința ex-judecătorului Igor Vornicescu, pînă la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării.

Anexe:

1. Copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 03.05.2017 privind ridicarea excepției de neconstituționalitatea solicitată de avocatul Gheorghe Ulianoschi, în calitate de apărător al Gubenco Serghei;
2. Copia opiniei separate a membrului CSM D.Visternicean pe marginea Hotărîrii CSM nr 623/26 din 29.09.2016;
3. Copia încheierii Colegiului CSJ din 07.04.2017 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 23 al. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996.
4. Copia hotărîrii Curții Constituționale a Federației Ruse nr. 23-n din 18.10.2011;

Cu respect,

Ion Malanciuc

avocat, apărătorul judecătorului Ig. Vornicescu
învinuit în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod pena

Sustin integral:

I. V. Vornicescu